

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Hova kerül az új botanikus kert?*

Forrás: *Szózat.*

3p.

(Hely)

1921. vi. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Oszályozás

Tárgy

712.21

Hely

Botanikus kert

Idő

"1921"

Személy

Közn. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Hova kerül az új botanikus kert?

Látogatás a régi keriben — A kert kincsei — Nincs víz — Az új fűvészkertet a Vérmezőre tervezik — Mágocsi Dietz Sándor nyilatkozata

A gazdagságáról és szépségéről valamikor híres budapesti egyetemi fűvészkertet már 1906-ban az a sors érte, mely tizenöt évvel később az országot: irtózatosan megcsonkították. A huszonnyolc holdnyi hatalmas kertből ugyanis, mely az Illés-utcától az Üllői-ut mentén a Szegény-utcáig terjedt, huszonhárom holdat kihasítottak az azóta ott létesített klinikák számára. Tizenöt év óta megmaradt öt holdnyi területen szorong az előbbi kertből megmentett növényanyag s tizenöt év óta ígérik a mindenkori kultuskormányok a fűvészkert lelkes igazgatójának, Mágocsi Dietz Sándornak, az európai híru botanikusnak a kert kibővítését, illetőleg kihelyezését, amire mind égetőbb szükség van, mert a jelenlegi helyzet a növénytan szakoktatás kárára van s többé fönnt nem tartható.

A botanikus kert zülléséről és leromlásáról legutóbb teljesen alaptalan hírek kerültek forgalomba. Megtekintettük a kertet és megállapítottuk, hogy annak egyedüli hibája a természetellenes *tulzusszűfoltosság*, mely azért állt elő, mert a régi, nagyobb kertből minden megmenthető idehoztak s mely az áttekinthető rendszerbe való csoportosítást nem engedi meg. A kert értékes ritkaságai alig egy-ké-

kívétellel mind megvannak, így a párját ritkító három japáni *Ginkgó-fa*, a fajgazdag *Robinia* és *Queros-csoporok*, a *Peganum Harmala* és a havasi flórát föltüntető pompás *Alpinetum*, viszont a régi botanikus kert nevezetessége, a *Victoria regia* hiányzik, de csak azért, mert természetes életkora letelt s új magot a háborús viszonyok közt nem lehetett hozatni.

Nagy kárára van a kertnek a rendszeres öntözés hiánya, amelynek azonban a vízvezeték igazgatóság az oka, mely minden érzék nélkül a kert főnfartásához fűződő kulturális érdek iránt az öntözést eltiltotta s a kert tömlőit elkoboztatta. A kert vezetősége épp ezért beadvánnyal fordult a tanácshoz s kérte, hogy az öntözést legalább az esti órákban engedjék meg, mikor a közönség vízfogyasztása ugyis minimális.

Fölkerestük hivatalában Mágocsi Dietz Sándor egyetemi tanárt, a kert igazgatóját, aki a botanikus kert jelenlegi helyzetéről és várható sorsáról a következőket mondta a *Szózat* tudósítójának:

A régi botanikus kert gazdag anyaga tiz-nöt év óta öt holdnyi területen van összezsúfolva s azóta várja, hogy megfelelő rendszeres csoportosítást megengedő területre kihelyeztessék. Erre nézve többféle terv merült föl. Magam éghajlati és talajviszonyok miatt a *Vérmezőt tartom a*

Székesfővárosi házinyomda 1920

legalkalmasabb területnek s emellett több ízben állást is foglaltam. 1910-ben, mikor a Margitsziget átment a főváros, illetőleg a Közmunkák Tanácsának birtokába, a sziget területéből 36000 négyszögméter kihasítottak a fűvészkert számára s a kert tervét velem él is készítették. A kihelyezés azonban elmaradt s később közbejött a háboru. Most a helyzet az, hogy a sziget közzepe az egyetemé, de *nincs telekkönyvezve*, hanem a szigettel együtt bérbe van adva egy részvénytársaságnak. Mivel pedig a botanikus kert, ahogy most látszik mégis csak a *Vérmezőre fog kerülni*, a szigeti tulajdonjog megváltását illetőleg tárgyalások indultak meg a sziget bérletével. Az új kert terve készen van s az valószínűleg bele fog kapcsolódni a Lendl-féle tervbe, amennyiben a mintegy 30 holdnyi Vérmezőből 23 hold jutna a kertre, 2 holdnyi területen pedig a Lendl Adolf dr. tervét természetrajzi muzeumok foglalnának helyet. Ami kertünket illeti, az a háboru és a forradalmak miatt sokat szenvedett. Különösen a *tűzelőanyaghiány* okozott sok kárt, mert melegházainkat nem fűthettük. A háborus kár, melyet szenvedtünk s melyet bejelentettem, közel 300.000 korona.

Nagy veszteségeink mellett csak kulturális értékeink maradtak meg. Kívánatos, hogy az intéző körök botanikus kertünket visszaállítsák régi fényébe, mert kifelé csak tudományos intézményeinkkel demonstrálhatjuk kulturfőlényünket.